

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 904/2010

2010 m. spalio 7 d.

dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje

(nauja redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialiosios teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje ⁽³⁾ buvo daug kartų iš esmės keistas. Kadangi reikia priimti naujus pakeitimus, dėl aiškumo reikėtų reglamentą išdėstyti nauja redakcija.

(2) Reglamente (EB) Nr. 1798/2003 numatytos kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) srityje priemonės turėtų būti patobulintos ir papildytos vadovaujantis 2008 m. spalio 7 d. Tarybos išvadomis, 2008 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikatu Tarybai, Europos Parlamentui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl suderintos strategijos, kuria siekiama geriau kovoti su sukčiavimu PVM Europos

Sąjungoje, ir Komisijos pranešimu Tarybai ir Europos Parlamentui dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo PVM srityje taikymo (toliau – Komisijos pranešimas). Taip pat būtini Reglamento (EB) Nr. 1798/2003 nuostatų redakcinio ir praktinio pobūdžio paaiškinimai.

(3) Dėl valstybių narių sienas peržengiančio teisėto ir neteisėto vengimo mokėti mokesčius biudžetas netenka pajamų ir pažeidžiamas sąžiningo apmokestinimo principas. Tokia veikla taip pat gali būti iškreipiamas kapitalo judėjimas ir konkurencijos sąlygos. Todėl tai veikia vidaus rinkos funkcionavimą.

(4) Kovodamos su sukčiavimu PVM srityje kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos, atsakingos už šios srities nuostatų taikymą, turi glaudžiai bendradarbiauti.

(5) Tarp vidaus rinkai sukurti skirtų mokesčių derinimo priemonių turėtų būti bendros valstybių narių bendradarbiavimo sistemos sukūrimas, visų pirma susijusios su informacijos mainais, pagal kurią valstybių narių kompetentingos institucijos padėtų viena kitai ir bendradarbiautų su Komisija, kad būtų užtikrintas tinkamas PVM taikymas tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, įsigyjant prekes Bendrijos viduje ir importuojant prekes.

(6) Dėl administracinio bendradarbiavimo administracinė našta neturėtų būti nepagrįstai perkeliama nuo vienos valstybės narės kitai valstybei narei.

(7) Siekiant surinkti mokėtinus mokesčius, valstybės narės turėtų bendradarbiauti siekiant užtikrinti, kad PVM būtų teisingai apskaičiuojamas. Todėl jos turi ne tik stebėti, ar mokėtini mokesčiai tinkamai taikomi jų teritorijoje, bet ir turėtų teikti paramą kitoms valstybėms narėms, kad būtų užtikrinta, jog mokesčiai, susiję jų teritorijoje vykdoma veikla, bet mokėtini kitoje valstybėje narėje, būtų tinkamai taikomi.

⁽¹⁾ 2010 m. gegužės 5 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2010 m. vasario 17 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 1.

- (8) Stebėseną, ar tinkamai taikomas PVM už tarpvalstybinius sandorius, kurie yra apmokestinami kitoje valstybėje narėje, nei toje, kurioje yra įsisteigęs paslaugų teikėjas ar prekių tiekėjas, vykdoma daugeliu atvejų remiantis informacija, kurią turi įsisteigimo valstybė narė arba kurią daug lengviau gali gauti ta valstybė narė. Todėl, siekiant užtikrinti veiksmingą tokių sandorių priežiūrą, įsisteigimo valstybė narė turėtų rinkti arba turėti galimybę rinkti tą informaciją.
- (9) Siekiant įdiegti 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ numatytą vieno langelio principu grindžiamą sistemą ir taikyti 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvoje 2008/9/EB, nustatančioje Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles ⁽²⁾, numatytą PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, tvarką, būtina nustatyti keitimosi informacija tarp valstybių narių ir informacijos saugojimo valstybėse narėse taisykles.
- (10) Tarpvalstybiniais atvejais labai svarbu tiksliai nustatyti kiekvienos valstybės narės pareigas, kad būtų galima veiksmingai kontroliuoti mokesčių valstybėje narėje, kurioje jie turi būti sumokėti.
- (11) Kad PVM sistema tinkamai veiktų ir būtų kovojama su sukčiavimu PVM, būtina elektroniniu būdu saugoti ir perduoti kai kuriuos duomenis. Užtikrinant tokių duomenų saugojimą ir perdavimą sudaromos sąlygos greitai keistis informacija ir turėti automatinę prieigą prie informacijos, o tokiu būdu intensyvinama kova su sukčiavimu. Tai gali būti pasiekta, jei bus sustiprintos PVM mokėtojų ir jų sandorių Bendrijos viduje duomenų bazės, įtraukiant į jas daugiau informacijos apie apmokestinamuosius asmenis ir jų sandorius.
- (12) Valstybės narės turėtų įdiegti tinkamas tikrinimo procedūras, kad būtų užtikrinta, jog informacija būtų atnaujinama, palyginama ir kokybiška, taip padidinant jos patikimumą. Turėtų būti aiškiai nustatytos sąlygos, kaip valstybės narės galėtų keistis elektroniniu būdu saugomais duomenimis ir turėti automatinę prieigą prie jų.
- (13) Siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu būtina numatyti, kad informacija būtų galima keistis be išankstinio prašymo. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos keitimuisi informacija, turėtų būti nurodyta, kurių informacijos kategorijų atveju reikalingi automatiniai mainai.
- (14) Kaip nurodyta Komisijos pranešime, grįžtamoji informacija yra tinkama priemonė užtikrinti nuolatinę informacijos, kuria keičiamasi, kokybės gerinimą. Todėl reikėtų sukurti grįžtamosios informacijos teikimo sistemą.
- (15) Siekiant užtikrinti veiksmingą PVM už tarpvalstybinius sandorius taikymo stebėseną, būtina numatyti galimybę, kad vykdydamos administracinę bendradarbiavimą valstybės narės galėtų vykdyti vienalaikius tikrinimus ir kad vienos valstybės narės pareigūnai galėtų būti kitos valstybės narės teritorijoje.
- (16) Ekonominės veiklos vykdytojai vis dažniau naudojami PVM mokėtojo kodų galiojimo patvirtinimo internetu paslauga. PVM mokėtojo kodo galiojimo patvirtinimo sistema turėtų būti tokia, kad ekonominės veiklos vykdytojai galėtų gauti atitinkamos informacijos automatinį patvirtinimą.
- (17) Kai kuriems apmokestinamiesiems asmenims nustatomos specialios pareigos, kurios skiriasi nuo valstybėje narėje, kurioje jie yra įsisteigę, nustatytų pareigų (visų pirma susijusių su sąskaitų išrašymu), kai jie tiekia prekes ar teikia paslaugas vartotojams, išikūrusiems kitos valstybės narės teritorijoje. Turėtų būti sukurta sistema, pagal kurią minėti apmokestinamieji asmenys galėtų lengvai gauti informacijos apie tokias pareigas.
- (18) Praktinė pastarojo meto Reglamento (EB) Nr. 1798/2003 taikymo kovos su karuseliniu sukčiavimu srityje patirtis parodė, kad tam tikrais atvejais, siekiant veiksmingai kovoti su sukčiavimu, būtina naudotis žymiai greitesne, daugiau ir tikslingesnės informacijos apimančia keitimosi informacija sistema. Vadovaujantis 2008 m. spalio 7 d. Tarybos išvadomis, pagal šį reglamentą turėtų būti sukurtas visoms valstybėms narėms skirtas juridinio asmens statuso neturintis decentralizuotas tinklas, vadinamas Eurofisc, kad būtų skatinamas daugiašalis ir decentralizuotas bendradarbiavimas ir jam sudaromos palankesnės sąlygos, suteikiant galimybę imtis tikslingų ir skubių kovos su konkrečiomis sukčiavimo rūšimis veiksmų.
- (19) Vartojimo valstybė narė yra pirmiausia atsakinga už tai, kad neįsisteigę tiekėjai vykdytų savo įsipareigojimus. Tuo tikslu, taikant Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytą laikinąją specialią schemą elektroniniu būdu teikiams paslaugoms, reikia apibrėžti taisykles, taikomas registravimosi valstybei narei ir vartojimo valstybei narei teikiant viena kitai informaciją ir pervedant pinigus.
- (20) Valstybės narės gauta informacija iš trečiųjų šalių gali būti labai naudinga kitoms valstybėms narėms. Lygiai taip pat valstybės narės gauta informacija iš kitų valstybių narių gali būti labai naudinga trečiosioms šalims. Todėl reikėtų nustatyti keitimosi tokia informacija sąlygas.
- (21) Nacionalinės bankų paslapties taisyklės neturėtų trukdyti taikyti šį reglamentą.
- (22) Šis reglamentas neturėtų paveikti kitų Sąjungos lygiu priimtų priemonių, kuriomis prisidedama prie kovos su PVM sukčiavimu.
- (23) Siekiant veiksmingumo, greitumo ir kuo mažesnių sąnaudų pagal šį reglamentą teikiama informacija turėtų būti, jei tik tai yra įmanoma, perduodama elektroniniu būdu.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 44, 2008 2 20, p. 23.

- (24) Siekiant, kad informacijos prašymai būtų nagrinėjami greičiau, ir atsižvelgiant į daugiakalbystę Sąjungoje bei į tai, kad kai kurie prašymai dažnai kartojasi, svarbu, kad būtų visuotinai naudojamos tipinės keitimosi informacija formos.
- (25) Šiame reglamente nustatyti informacijos pateikimo terminai laikomi ilgiausiais laikotarpiais, kurie negali būti viršyti; laikomasi principo, kad veiksmingam bendradarbiavimui užtikrinti, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, jau turima informacija turėtų būti suteikta nedelsiant.
- (26) Šiame reglamente reikia atsižvelgti į kai kurių teisių ir pareigų apribojimus, numatytus 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽¹⁾, kad būtų apsaugoti tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti interesai. Tokie apribojimai yra būtini ir proporcingi atsižvelgiant į galimą valstybių narių pajamų netekimą ir šios informacijos svarbą veiksmingai kovai su sukčiavimu.
- (27) Kadangi šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾, 2 straipsnį yra bendro pobūdžio priemonės, jos turi būti nustatytos laikantis to sprendimo 5 straipsnyje nurodytos tvarkos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato sąlygas, pagal kurias valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už PVM įstatymų taikymą, turi bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų užtikrintas šių įstatymų vykdymas.

Tuo tikslu jis nustato taisykles ir tvarką, kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų bendradarbiauti ir keistis bet kokia informacija, kuri padėtų joms teisingai apskaičiuoti PVM, kontroliuoti, kad PVM būtų tinkamai taikomas, visų pirma sandoriams Bendrijos viduje, ir kovoti su sukčiavimu PVM. Jis visų pirma nustato taisykles ir tvarką, pagal kurią valstybės narės turi rinkti pirmiau minėtą informaciją ir ją keistis elektroniniu būdu.

2. Šis reglamentas nustato sąlygas, pagal kurias 1 dalyje nurodytos institucijos turi padėti užtikrinti visų valstybių narių PVM pajamų apsaugą.

3. Šis reglamentas neturi įtakos taisyklių dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose taikymui valstybėse narėse.

4. Šis reglamentas taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis informacija apie PVM, taikomą pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytą specialią schemą elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, taip pat kad būtų galima vėliau keistis informacija ir, kiek tai apima paslaugas, kurioms taikoma minėta speciali schema – kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų viena kitai pervesti pinigų.

2 straipsnis

1. Šiame reglamente vartojamos šios sąvokų apibrėžtys:

- a) „centrinė ryšių įstaiga“ – tai pagal 4 straipsnio 1 dalį paskirta įstaiga, kuri pirmiausia atsakinga už ryšius su kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje;
- b) „ryšių skyrius“ – tai bet kokia įstaiga, išskyrus centrinę ryšių įstaigą, kurią pagal 4 straipsnio 2 dalį kompetentinga institucija paskyrė tiesiogiai keistis informacija pagal šį reglamentą;
- c) „kompetentingas pareigūnas“ – tai bet koks pareigūnas, kuris pagal 4 straipsnio 3 dalį yra įgaliotas tiesiogiai keistis informacija pagal šį reglamentą;
- d) „besikreipiančioji institucija“ – tai valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar bet koks kompetentingas pareigūnas, kurie prašo pagalbos kompetentingos institucijos vardu;
- e) „institucija, į kurią kreipiamasi“ – tai valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar bet koks kompetentingas pareigūnas, kurie gauna pagalbos prašymą kompetentingos institucijos vardu;
- f) „sandoriai Bendrijos viduje“ – tai prekių tiekimas ir paslaugų teikimas Bendrijos viduje;
- g) „prekių tiekimas Bendrijos viduje“ – prekių tiekimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;
- h) „paslaugų teikimas Bendrijos viduje“ – paslaugų teikimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;
- i) „prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – teisės disponuoti kilnojamojo materialiojo turto nuosavybės teise įsigijimas pagal Direktyvos 2006/112/EEB 20 straipsnį;
- j) „PVM mokėtojo kodas“ – kodas, numatytas Direktyvos 2006/112/EB 214, 215 ir 216 straipsniuose;
- k) „administracinis tyrimas“ – bet kokia kontrolė, patikrinimai ir kiti veiksmai, kurių valstybės narės imasi įgyvendindamos savo įsipareigojimus, kad užtikrintų tinkamą PVM teisės aktų taikymą;

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- l) „automatiniai mainai“ – sistemingas iš anksto apibrėžtos informacijos perdavimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo;
- m) „spontaniški mainai“ – nesistemiškas informacijos perdavimas bet kuriuo metu kitai valstybei narei be išankstinio prašymo;
- n) „asmuo“ – tai:
- i) fizinis asmuo;
 - ii) juridinis asmuo;
 - iii) jei taip nustato galiojantys teisės aktai – asmenų asociacija, galinti atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens teisinio statuso; arba
 - iv) bet kuri kita teisinė struktūra, nepaisant jos pobūdžio ir formos, turinti juridinio asmens statusą arba jo neturinti, kuri vykdo sandorius, apmokestinamus PVM;
- o) „automatinė prieiga“ – galimybė nedelsiant naudotis duomenų elektronine sistema, siekiant peržiūrėti tam tikrą joje esančią informaciją;
- p) „elektroniniu būdu“ – pasinaudojant elektronine duomenų apdorojimo (įskaitant skaitmeninį suspaudimą) ir laikymo įranga, taip pat tinklais, radijo ryšiu, optinėmis technologijomis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
- q) „CCN/CSI tinklas“ – tai Sąjungos sukurta bendra platforma, pagrįsta bendru ryšio tinklu (toliau – CCN) ir bendru sistemos sąsajos įtaisu (toliau – CSI), kad būtų užtikrinti kompetentingų institucijų informacijos mainai elektroniniu būdu muitų ir mokesčių srityje;
- r) „vienalaikis patikrinimas“ – koordinuota vieno ar kelių tarpusavyje susijusių apmokestinamųjų asmenų mokesstinės padėties kontrolė, kurią organizuoja ir joje dalyvauja dvi arba daugiau valstybių narių, turinčių bendrų ar papildomų interesų.

2. Nuo 2015 m. sausio 1 d. šiame reglamente taip pat vartojamos Direktyvos 2006/112/EB 358, 358a ir 369a straipsniuose pateiktos sąvokų apibrėžtys.

3 straipsnis

Kompetentingos institucijos yra institucijos, kurių vardu – tiesiogiai ar pavedus – šis reglamentas turi būti taikomas.

Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 1 d. praneša Komisijai apie savo kompetentingą instituciją šio reglamento tikslais ir po to nedelsdama praneša Komisijai apie bet kokius šios institucijos pasikeitimus.

Komisija valstybėms narėms pateikia visų kompetentingų institucijų sąrašą ir šią informaciją skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną centrinę ryšių įstaigą, kuriai pavedama pagrindinė atsakomybė už ryšius su

kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje. Valstybė narė praneša apie ją Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Centrinė ryšių įstaiga taip pat gali būti paskirta atsakyti už ryšius su Komisija.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti ryšių skyrius. Centrinė ryšių įstaiga yra atsakinga už šių skyrių sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų suinteresuotų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigoms.

3. Be to, kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savo nustatytais sąlygomis gali paskirti kompetentingus pareigūnus, kurie gali tiesiogiai keisti informacija pagal šį reglamentą. Paskyrusį tokių pareigūną, ji gali riboti tokio paskyrimo taikymo sritį. Centrinė ryšių įstaiga yra atsakinga už šių pareigūnų sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų suinteresuotų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigoms.

4. Kompetentingų institucijų nustatytais sąlygomis pareigūnai, besikeičiantys informacija pagal 28, 29 ir 30 straipsnius, bet kuriuo atveju laikomi kompetentingais pareigūnais.

5 straipsnis

Kai ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas pateikia arba gauna prašymą ar atsako į pagalbos prašymą, jis praneša apie tai savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai, vadovaudamasis jos nustatytais sąlygomis.

6 straipsnis

Kai ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas gauna pagalbos prašymą, kuriam įvykdyti reikia imtis veiksmų, peržengiančių jo teritorijos ar veiklos ribas, jis nedelsdamas perduoda tokią prašymą savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai ir praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai. Tokiu atveju 10 straipsnyje nustatytas terminas prasideda kitą dieną po pagalbos prašymo perdavimo centrinei ryšių įstaigai.

II SKYRIUS

PASIKEITIMAS INFORMACIJA PATEIKUS PRAŠYMĄ

1 SKIRSNIS

Prašymas pateikti informaciją ir atlikti administracinius tyrimus

7 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją, įskaitant visą informaciją, susijusią su konkrečiu atveju ar atvejais.

2. Norėdama teikti 1 dalyje nurodytą informaciją, institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka visus administracinius tyrimus, reikalingus tokiai informacijai gauti.

3. Iki 2014 m. gruodžio 31 d., 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti administracinį tyrimą. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, mano, kad administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

4. Nuo 2015 m. sausio 1 d., 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti specialų administracinį tyrimą. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, mano, kad administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

Nepaisant pirmos pastraipos, atlikti tyrimą dėl apmokestinamojo asmens deklaruotų sumų, susijusių su valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, įsisteigusio apmokestinamojo asmens vykdytu I priede nurodytų prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kai prekės ar paslaugos yra apmokestinamos valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra besikreipiančioji institucija, galima atsakyti tik:

- a) remiantis 54 straipsnio 1 dalyje numatytais pagrindais, kuriuos institucija, į kurią kreipiamasi, įvertina vadovaudamasi geriausios praktikos gairėmis dėl šios dalies ir 54 straipsnio 1 dalies sąveikos, kurios turi būti patvirtinamos 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka;
- b) remiantis 54 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse numatytais pagrindais; arba
- c) motyvuojant tuo, kad institucija, į kurią kreipiamasi, besikreipiančiajai institucijai jau yra pateikusi informaciją apie tą patį apmokestinamąjį asmenį ne anksčiau kaip prieš dvejus metus vykdyto administracinio tyrimo eigoje.

Jei institucija, į kurią kreipiamasi, atsisako atlikti antroje pastraipoje nurodytą administracinį tyrimą remdamasi a arba b punktuose nurodytais pagrindais, ji vis tiek pateikia besikreipiančiajai institucijai visų atitinkamų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kuriuos apmokestinamasis asmuo per dvejus ankstesnius metus atliko besikreipiančiosios institucijos valstybėje narėje, datas ir vertes.

5. Siekdama gauti prašomą informaciją arba atlikti prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, ar administracinė institucija, kuriai buvo perduotas prašymas, elgiasi taip, lyg veiktų savo naudai arba savo valstybės narės kitos valdžios institucijos prašymu.

8 straipsnis

Pagal 7 straipsnį teikiami prašymai pateikti informaciją ir atlikti administracinius tyrimus siunčiami naudojantis standartinė forma, patvirtinta 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, išskyrus 50 straipsnyje nurodytais atvejais arba išimtiniais atvejais, kai prašyme pateikiamos priežastys, dėl kurių besikreipiančioji institucija mano, kad standartinė forma nėra tinkama.

9 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda jai bet kokią savo gautą ar turimą susijusią informaciją bei administracinių tyrimų rezultatus, pateikdama ataskaitas, pranešimus ir bet kokius kitos formos dokumentus arba patvirtintas tikras jų kopijas ar išrašus iš jų.

2. Originalūs dokumentai pateikiami tik tuomet, jei tai neprieštarauja toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančioms nuostatom.

2 SKIRSNIS

Terminai informacijai pateikti

10 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, kuo greičiau pateikia 7 ir 9 straipsniuose nurodytą informaciją, bet ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

Tačiau jei institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, terminas sutrumpinamas iki daugiausia vieno mėnesio laikotarpio.

11 straipsnis

Kai kuriais konkrečiais atvejais besikreipiančioji institucija ir institucija, į kurią kreipiamasi, gali susitarti dėl kitų terminų, negu numatyti 10 straipsnyje.

12 straipsnis

Jei institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki termino pabaigos, ji raštu praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai, nurodydama priežastis ir laiką, kada ji mano galėsianti įvykdyti prašymą.

III SKYRIUS

PASIKEITIMAS INFORMACIJA BE IŠANKSTINIO PRAŠYMO

13 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija be išankstinio prašymo perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją bet kokios kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai, kai:

- a) manoma, kad apmokestinama bus paskirties valstybėje narėje ir kad kilmės valstybės narės pateikta informacija reikalinga paskirties valstybės narės kontrolės sistemos veikimui;
- b) valstybė narė turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje buvo pažeisti ar gali būti pažeisti PVM teisės aktai;
- c) yra rizika, kad kitoje valstybėje narėje bus nesumokėti mokesčiai.

2. Be išankstinio prašymo informacija keičiamasi automatiškai, kaip nustatyta 14 straipsnyje, arba spontaniškai, kaip nustatyta 15 straipsnyje.

3. Informacija perduodama naudojant standartinės formos, patvirtintas 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

14 straipsnis

1. 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatoma:

- a) informacijos, kuria turi būti keičiamasi automatiškai, tikslios kategorijos;
- b) automatiško keitimosi informacija dažnumas pagal kiekvieną informacijos kategoriją; ir
- c) automatiško keitimosi informacija praktiniai aspektai.

Valstybė narė gali nedalyvauti automatiškai keičiantis vienos ar kelių kategorijų informacija, jeigu dėl tokio keitimosi reikalingos informacijos surinkimo reikėtų nustatyti naujas pareigas PVM mokantiems asmenims arba valstybei narei būtų nustatyta neproporcinga administracinė našta.

58 straipsnio 1 dalyje nurodytas Komitetas vieną kartą per metus peržiūri automatiško keitimosi kiekvienos kategorijos informacijos rezultatus, kad būtų užtikrinta, jog šios rūšies keitimasis informacija būtų vykdomas tik tais atvejais, kai tai yra veiksmingiausias būdas ją keistis.

2. Nuo 2015 m. sausio 1 d. kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija visų pirma keičiasi informacija automatiškai, kad vartojimo valstybės narės galėtų nustatyti, ar jų teritorijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys tinkamai deklaruoja ir moka PVM, mokėtiną už telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, nepriklausomai nuo to, ar tie apmokestinamieji asmenys naudoja Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje numatyta specialia schema. Įsisteigimo valstybė narė informuoja vartojimo valstybę narę apie bet kokią neatitikimą, apie kurį ji sužino.

15 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos spontaniškai perduoda kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuri nebuvo perduota automatiškai keičiantis informacija, kaip nurodyta 14 straipsnyje, apie kurią jos žino ir kuri, jų nuomone, gali būti naudinga toms kompetentingoms institucijoms.

IV SKYRIUS

GRĮŽTAMOJI INFORMACIJA

16 straipsnis

Jei kompetentinga institucija teikia informaciją pagal 7 arba 15 straipsnius, ji gali paprašyti informaciją gavusios kompetentingos institucijos pateikti su gauta informacija susijusią grįžtamąją informaciją. Jei toks prašymas pateikiamas, informaciją gavusi kompetentinga institucija, nepažeisdama jos valstybėje narėje taikytinų mokesčių slaptumo ir duomenų apsaugos taisyklių, ir su sąlyga, kad tuo jai nenustatoma neproporcinga administracinė našta, kuo greičiau pateikia grįžtamąją informaciją. Praktiniai aspektai nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

V SKYRIUS

KONKREČIOS INFORMACIJOS SAUGOJIMAS IR KEITIMASIS JA

17 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė elektroninėje sistemoje saugo tokią informaciją:

- a) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 6 skyrių;
- b) taikant Direktyvos 2006/112/EB 213 straipsnį surinktus duomenis apie asmenų, kuriems ši valstybė narė suteikė

PVM mokėtojo kodą, tapatybę, veiklą, teisinę formą ir adresą, taip pat datą, kurią tas kodas buvo suteiktas;

- c) duomenis apie tos valstybės narės suteiktus PVM mokėtojo kodus, kurie nustojo galioti, ir datas, kada tie kodai nustojo galioti; ir
- d) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 360, 361, 364 ir 365 straipsnius, taip pat, nuo 2015 m. sausio 1 d., informaciją, kurią ji renka pagal tos direktyvos 369c, 369f ir 369g straipsnius.

2. 1 dalies b, c ir d punktuose nurodytos informacijos automatinio teiravimosi techninės detalės nustatomos 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

18 straipsnis

Kad šiame reglamente numatytose procedūrose būtų galima naudotis 17 straipsnyje nurodyta informacija, ji turi būti prieinama ne mažiau kaip penkerius metus nuo pirmųjų kalendorinių metų, kuriais turi būti suteiktas leidimas susipažinti su informacija, pabaigos.

19 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad 17 straipsnyje nurodytoje elektroninėje sistemoje turima informacija būtų atnaujinama, pilna ir tiksli.

Vadovaujantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka apibrėžiami kriterijai, skirti nustatyti, kokie pakeitimai nėra susiję, esminiai ar naudingi ir todėl jų nereikia daryti.

20 straipsnis

1. 17 straipsnyje nurodyta informacija nedelsiant įtraukiama į elektroninę sistemą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta informacija į elektroninę sistemą įtraukiama ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo laikotarpio, su kuriuo ji susijusi, pabaigos.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, jei informacija elektroninėje sistemoje turi būti taisoma arba papildoma pagal 19 straipsnį, ji į elektroninę sistemą turi būti įtraukta ne vėliau kaip per vieną mėnesį po laikotarpio, kai ji buvo gauta, pabaigos.

21 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė suteikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai automatinę prieigą prie informacijos, saugomos pagal 17 straipsnį.

2. Iš 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos informacijos suteikiama galimybė sužinoti bent šiuos duomenis:

- a) informaciją gaunančios valstybės narės suteiktus PVM mokėtojo kodus;
- b) informaciją teikiančioje valstybėje narėje PVM mokėtojais įregistruotų visų ekonominės veiklos vykdytojų Bendrijos viduje atlikto viso prekių tiekimo ir viso paslaugų teikimo PVM mokėtojais įregistruotiems asmenims, kaip nurodyta a punkte, bendrą vertę;

- c) asmenų, kurie vykdė b punkte nurodytą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, PVM mokėtojo kodus;
- d) kiekvieno c punkte nurodyto asmens vykdytų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kaip nurodyta b punkte, PVM mokėtojais įregistruotiems asmenims, kaip nurodyta a punkte, bendrą vertę;
- e) kiekvieno c punkte nurodyto asmens vykdytų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, kaip nurodyta b punkte, PVM mokėtojais kitoje valstybėje narėje įregistruotiems asmenims bendrą vertę šiomis sąlygomis:
- i) prieiga yra susijusi su tyrimu dėl įtariamo sukčiavimo atvejo;
 - ii) prieiga suteikiama per Eurofisc ryšių palaikymo pareigūną, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalyje, turintį asmeninį naudotojo identifikacinį kodą, kuris skirtas elektroninėms sistemoms ir kuriuo suteikiama prieiga prie šios informacijos; ir
 - iii) prieiga suteikiama tik įprastinėmis darbo valandomis.

Vertės, nurodytos b, d ir e punktuose, nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir yra susijusios su kiekvienam apmokestinamajam asmeniui atskirai taikomu sumuojančių ataskaitų teikimo laikotarpiu, nustatytu pagal Direktyvos 2006/112/EB 263 straipsnį.

22 straipsnis

1. Siekdamas mokesčių administracijoms suteikti pakankamą informacijos, su kuria galima susipažinti per 17 straipsnyje nurodytą elektroninę sistemą, kokybės ir patikimumo garantijų, valstybės narės patvirtina reikiamas priemones, kad užtikrintų, jog duomenys, kuriuos pateikia apmokestinamieji asmenys ir neapmokestinamieji juridiniai asmenys siekdami save identifikuoti PVM tikslais pagal Direktyvos 2006/112/EB 214 straipsnį, būtų, jų vertinimu, išsamūs ir teisingi.

Valstybės narės įgyvendina procedūras šiems duomenims patikrinti, kaip nustatyta atsižvelgiant į jų rizikos įvertinimą. Iš principo patikrinimai atliekami iki identifikavimo PVM tikslais arba, kai iki tokio identifikavimo atliekami tik preliminarūs patikrinimai, ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tokio identifikavimo dienos.

2. Valstybės narės praneša 58 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui apie priemones, kurios įgyvendintos nacionaliniu lygiu siekiant užtikrinti informacijos kokybę ir patikimumą, kaip nurodyta 1 dalyje.

23 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad šio reglamento 17 straipsnyje nurodytoje elektroninėje sistemoje būtų nurodyta, jog PVM mokėtojo kodas, nurodytas Direktyvos 2006/112/EB 214 straipsnyje, yra negaliojantis bent šiais atvejais:

- a) jei PVM mokėtojais identifikuoti asmenys, kurie nurodė, kad jų ekonominė veikla, kaip apibūdinta Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnyje, nutraukta arba jei kompetentinga mokesčių administracija mano, kad jie nutraukė tokią veiklą. Mokesčių administracija visų pirma gali daryti prielaidą, kad asmuo nutraukė ekonominę veiklą, kai jis, nors ir privalėdamas pateikti PVM deklaracijas ir sumuojančias ataskaitas, to nepadarė per vienerius metus pasibaigus pirmos deklaracijos ar ataskaitos pateikimo terminui. Asmuo turi teisę kitais būdais įrodyti, kad jis vykdo ekonominę veiklą;
- b) jei asmenys, siekdami gauti PVM mokėtojo kodą, deklaravo neteisingus duomenis arba nepranešė apie tų duomenų pasikeitimus, o mokesčių administracija, jei būtų žinojusi, nebūtų atitinkamo asmens identifikavusi PVM tikslais arba PVM mokėtojo kodas tam asmeniui būtų panaikintas.

24 straipsnis

Jei, taikydamos 17–21 straipsnių nuostatas, valstybių narių kompetentingos institucijos saugo informaciją elektroninėse duomenų bazėse ir keičiasi tokia informacija elektroniniu būdu, jos imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti 55 straipsnio laikymąsi.

Valstybės narės atsako už visus reikalingus savo sistemų tobulinimus, kad minėta informacija būtų galima keistis naudojantis CCN/CSI tinklu.

VI SKYRIUS

PRAŠYMAS ĮTEIKTI ADMINISTRACINĮ PRANEŠIMĄ

25 straipsnis

Besikreipiančiosios institucijos prašymu ir vadovaudamasi pranešimo apie panašias priemones taisyklėmis valstybėje narėje, kurioje yra įsikūrusi institucija, į kurią kreipiamasi, pastaroji institucija praneša adresatui apie visas kompetentingų institucijų priimtas priemones ir sprendimus, susijusius su PVM teisės aktų taikymu valstybės narės, kurioje yra įsikūrusi institucija, į kurią kreipiamasi, teritorijoje.

26 straipsnis

Prašymuose įteikti pranešimą, kuriuose nurodomas priemonės ar sprendimo, apie kuriuos turi būti pranešta, objektas, taip pat pateikiamas vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir bet kokia kita susijusi informacija, reikalinga adresatui identifikuoti.

27 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama informuoja besikreipiančiąją instituciją apie prašymo įteikti pranešimą vykdymą, pirmiausia nurodydama pranešimo apie sprendimą ar priemonę įteikimo adresatui datą.

VII SKYRIUS

BUVIMAS ADMINISTRACINĖSE PATALPOSE IR DALYVAVIMAS ADMINISTRACINIUISE TYRIMUOSE

28 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali būti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, administracinių institucijų patalpose arba bet kurioje kitoje vietoje, kurioje tos institucijos vykdo savo pareigas, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Jei prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams duodamos tų dokumentų kopijos.

2. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir pastarosios institucijos nustatyta tvarka besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali dalyvauti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje atliekant administracinius tyrimus, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Tokius administracinius tyrimus atlieka tik institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai nesinaudoja institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo įgaliojimais. Tačiau jie, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais tarpininkaujant institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams, bet tik tiek, kiek to reikia administraciniam tyrimui atlikti.

3. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1 ir 2 dalių nuostatas, privalo bet kuriuo metu būti pasiruošę pateikti rašytinį įgaliojimą, kuriame jie būtų identifikuoti ir būtų nurodytas oficialus veiksnumas.

VIII SKYRIUS

VIENALAIKIAI PATIKRINIMAI

29 straipsnis

Valstybės narės gali susitarti vykdyti vienalaikius patikrinimus, jei jos mano, kad tokie patikrinimai yra veiksmingesni už tik vienos valstybės narės atliekamą patikrinimą.

30 straipsnis

1. Valstybė narė savarankiškai nustato apmokestinamuosius asmenis, dėl kurių ji ketina siūlyti atlikti vienalaikį patikrinimą. Tos valstybės narės kompetentinga institucija praneša kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie atvejus, kada siūloma atlikti vienalaikį patikrinimą. Ji kuo greičiau nurodo savo pasirinkimo priežastis, pateikdama informaciją, dėl kurios ji priėmė tokį sprendimą. Ji nurodo terminą, per kurį toks patikrinimas turėtų būti atliktas.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija, gavusi pasiūlymą atlikti vienalaikį patikrinimą, iš esmės per dvi savaites nuo pasiūlymo gavimo, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį patvirtina savo sutikimą arba perduoda savo motyvotą atsakymą kitos valstybės narės institucijai.

3. Kiekviena suinteresuotų valstybių narių kompetentinga institucija paskiria atstovą, atsakingą už patikrinimų veiksmų priežiūrą ir koordinavimą.

IX SKYRIUS

APMOKESTINAMŪJŲ ASMENŲ INFORMAVIMAS

31 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Bendrijos viduje prekes tiekiantys ar paslaugas teikiantys asmenys ir telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas, visų pirma Direktyvos 2006/112/EB II priede nurodytas paslaugas, teikiantys neįsisteigę apmokestinamieji asmenys galėtų, kiek to reikia tokio pobūdžio operacijoms atlikti, elektroniniu būdu gauti bet kurio nurodyto asmens PVM mokėtojo kodo ir jo pavadinimo/vardo ir pavardės bei adreso galiojimo patvirtinimą. Ši informacija turi atitikti 17 straipsnyje nurodytus duomenis.

2. Kiekviena valstybė narė elektroninėmis priemonėmis pateikia asmens, kuriam suteiktas PVM mokėtojo kodas, vardo, pavardės (pavadinimo) ir adreso patvirtinimą, laikydamasi savo nacionalinių duomenų apsaugos taisyklių.

3. Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu šio straipsnio 1 dalis netaikoma neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems telekomunikacijų paslaugas, transliavimo paslaugas ir elektroniniu būdu teikiamas paslaugas.

32 straipsnis

1. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, savo interneto svetainėje paskelbia informaciją apie nuostatas, kurias kiekviena valstybė narė patvirtina perkeldama Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 3 skyrių į savo nacionalinę teisę.

2. Išsamus teiktinos informacijos sąrašas ir teikimo forma nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

X SKYRIUS

EUROFISC

33 straipsnis

1. Siekiant skatinti daugiašalį bendradarbiavimą ir sudaryti jam palankesnes sąlygas kovojant su sukčiavimu PVM, šiuo skyriumi sukuriama valstybių narių greito keitimosi tiksline informacija tinklas (toliau – „Eurofisc“).

2. „Eurofisc“ sistemoje valstybės narės:

- a) sukuria daugiašalį išankstinio įspėjimo mechanizmą siekiant kovoti su sukčiavimu PVM;
- b) koordinuoja greitą daugiašalį keitimąsi tiksline informacija srityse, kuriose veiks „Eurofisc“ (toliau – „Eurofisc“ veiklos sritys);
- c) koordinuoja dalyvaujančių valstybių narių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų darbą, reaguodamos į gautus įspėjimus.

34 straipsnis

1. Valstybės narės dalyvauja savo pasirinktose „Eurofisc“ veiklos srityse ir gali taip pat nuspręsti jose nebedalyvauti.

2. Valstybės narės, nusprendusios dalyvauti „Eurofisc“ veiklos srityje, aktyviai dalyvauja daugiašaliame visų dalyvaujančių valstybių narių keitimasi tiksline informacija.

3. Informacija, kuria keičiamasi, yra konfidenciali, kaip numatyta 55 straipsnyje.

35 straipsnis

Komisija teikia techninę ir logistinę paramą „Eurofisc“. Komisija neturi teisės susipažinti su 1 straipsnyje minėta informacija, kuria gali būti keičiamasi „Eurofisc“.

36 straipsnis

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos skiria bent vieną „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūną. „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai turi būti kompetentingi pareigūnai, kaip apibrėžta 2 straipsnio 1 dalies c punkte, ir jie vykdo 33 straipsnio 2 dalyje nurodytą veiklą. Jie lieka atskaitingi tik savo nacionalinėms administracijoms.

2. Valstybių narių, dalyvaujančių konkrečioje „Eurofisc“ veiklos srityje, ryšių palaikymo pareigūnai (toliau – dalyvaujantys „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnai) tam tikram laikotarpiui iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų paskiria koordinatorių (toliau – „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatorius). „Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai:

- a) lygina iš dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gautą informaciją ir suteikia kitiems dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams visą turimą informaciją. Informacija keičiamasi elektroniniu būdu;
- b) užtikrina, kad dalyvaujančių „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnų gauta informacija būtų tvarkoma kaip susitarta tam tikros veiklos srities dalyvių, ir informuoja apie rezultatus dalyvaujančius „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnus;
- c) teikia dalyvaujantiems „Eurofisc“ ryšių palaikymo pareigūnams grįžtamąją informaciją.

37 straipsnis

„Eurofisc“ veiklos sričių koordinatoriai teikia veiklos visose srityse metinę ataskaitą 58 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui.

XI SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES 6 SKYRIUJE NUMATYTŲ SPECIALIŲ SCHEMŲ

1 SKIRSNIS

Iki 2014 m. gruodžio 31 d. taikomos nuostatos

38 straipsnis

Toliau pateikiamos nuostatos taikomos Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatyti specialiai schemai. Šiame skyriuje taip pat taikomos minėtos direktyvos 358 straipsnyje pateiktos sąvokų apibrėžtys.

39 straipsnis

1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo informaciją, kada prasideda jo veikla pagal Direktyvos 2006/112/EB 361 straipsnį, registravimosi valstybei narei pateikia elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda 1 dalyje nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį iš neįsisteigusio apmokestinamojo asmens buvo gauta informacija, pabaigos. Tokiu pačiu būdu kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešamas suteiktas mokėtojo kodas. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Registravimosi valstybė narė nedelsdama elektroninėmis priemonėmis informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas, jei neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pašalinamas iš specialios schemos.

40 straipsnis

1. Deklaracija su duomenimis, nurodytais Direktyvos 2006/112/EB 365 straipsnyje, pateikiama elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda šią informaciją atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gauta deklaracija, pabaigos. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokesčių deklaracija būtų pateikta ne eurais, o nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, taikydamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojantį valiutų keitimo kursą. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Techniniai duomenys, kaip turi būti perduodama ši informacija, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda vartojimo valstybei narei informaciją, kurios reikia kiekvienam mokėjimui susieti su atitinkama ketvirtine mokesčių deklaracija.

41 straipsnis

1. Registravimosi valstybė narė užtikrina, kad neįsisteigusio apmokestinamojo asmens sumokėta suma būtų pervesta į eurais tvarkomą banko sąskaitą, kurią nurodo ta vartojimo valstybė narė, kuriai turi būti pervestas mokėjimas. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokėjimai būtų atlikti ne eurais, o kita nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, pasinaudodamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojančiu valiutų keitimo kursu. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Pinigai pervedami ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gautas mokėjimas, pabaigos.

2. Jei neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo sumoka ne visą mokėtiną mokesį, registravimosi valstybė narė užtikrina, kad mokėjimas būtų pervestas vartojimo valstybėms narėms proporcingai kiekvienoje valstybėje narėje mokėtinam mokesčiui. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu informuoja apie tai vartojimo valstybių narių kompetentingas institucijas.

42 straipsnis

Valstybės narės elektroniniu būdu nurodo kitų valstybių kompetentingoms institucijoms atitinkamus banko sąskaitų, į kurias turi būti pervedami mokėjimai pagal 41 straipsnį, numerius.

Valstybės narės nedelsdamos elektroniniu būdu informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ir Komisiją apie pasikeitusį standartinį mokesčio tarifą.

2 SKIRSNIS

Nuo 2015 m. sausio 1 d. taikomos nuostatos

43 straipsnis

Toliau pateikiamos nuostatos taikomos Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytoms specialioms schemoms.

44 straipsnis

1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo informaciją, kada prasideda jo veikla pagal Direktyvos 2006/112/EB 361 straipsnį, registravimosi valstybei narei pateikia elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda 1 dalyje nurodytą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį iš Bendrijoje neįsisteigusio apmokestinamojo asmens buvo gauta informacija, pabaigos. Panašūs pagal Direktyvos 2006/112/EB 369b straipsnį specialią schemą taikančio apmokestinamojo

asmens įregistravimui reikalingi duomenys perduodami per 10 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį apmokestinamasis asmuo pareiškė, kad prasideda jo apmokestinama veikla pagal tą schemą. Tokiu pačiu būdu kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešamas suteiktas mokėtojo kodas.

Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Registravimosi valstybė narė nedelsdama elektroninėmis priemonėmis informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas, jei Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo arba vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo pašalinamas iš specialios schemos.

45 straipsnis

1. Deklaracija su duomenimis, nurodytais Direktyvos 2006/112/EB 365 ir 369g straipsniuose, pateikiama elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda šią informaciją atitinkamos vartojimo valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gauta deklaracija, pabaigos. Atitinkamos įsisteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai taip pat perduodama Direktyvos 2006/112/EB 369g straipsnio antroje dalyje numatyta informacija. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokesčių deklaracija būtų pateikta ne eurais, o nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, taikydamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojančią valiutų keitimo kursą. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Techniniai duomenys, kaip turi būti perduodama ši informacija, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Registravimosi valstybė narė elektroniniu būdu perduoda vartojimo valstybei narei informaciją, kurios reikia kiekvienam mokėjimui susieti su atitinkama ketvirtine mokesčių deklaracija.

46 straipsnis

1. Identifikavimo valstybė narė užtikrina, kad neįsisteigusio apmokestinamojo asmens sumokėta suma būtų pervesta į eurais tvarkomą banko sąskaitą, kurią nurodo ta vartojimo valstybė narė, kuriai turi būti pervestas mokėjimas. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokėjimai būtų atlikti ne eurais, o kita nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, pasinaudodamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojančiu valiutų keitimo kursu. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Pinigai pervedami ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gautas mokėjimas, pabaigos.

2. Jei neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo sumoka ne visą mokėtiną mokestį, registravimosi valstybė narė užtikrina, kad mokėjimas būtų pervestas vartojimo valstybėms narėms proporcingai kiekvienoje valstybėje narėje mokėtinam mokesčiui. Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu informuoja apie tai vartojimo valstybių narių kompetentingas institucijas.

3. Iš mokėjų, kurie yra pervedami vartojimo valstybei narėi pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje numatytą specialią schemą, registravimosi valstybė narė turi teisę pasilikti tokią pirmoje ir antroje dalyse nurodytą sumų dalį:

- a) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 30 %;
- b) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 15 %;
- c) nuo 2019 m. sausio 1 d. – 0 %.

47 straipsnis

Valstybės narės elektroniniu būdu nurodo kitų valstybių kompetentingoms institucijoms atitinkamus banko sąskaitų, į kurias turi būti pervedami mokėjimai pagal 46 straipsnį, numerius.

Valstybės narės nedelsdamos elektroniniu būdu informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ir Komisiją apie pasikeitusį mokesčio tarifą, taikomą telekomunikacijų paslaugų, transliavimo paslaugų ir elektroniniu būdu teikiamų paslaugų teikimui.

XII SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA IR JOS SAUGOJIMAS TAIKANT PVM GRĄŽINIMO APMOKESTINAMIESIEMS ASMENIMS, KURIE NĖRA ĮSISTEIGĘ GRĄŽINANČIOJE VALSTYBĖJE NARĖJE, O YRA ĮSISTEIGĘ KITOJE VALSTYBĖJE NARĖJE, TVARKĄ

48 straipsnis

1. Kai įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija gauna prašymą grąžinti PVM pagal Direktyvos 2008/9/EB 5 straipsnį, o tos direktyvos 18 straipsnis netaikomas, ji per 15 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo elektroninėmis priemonėmis persiunčia prašymą kiekvienos atitinkamos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, patvirtindama, kad pareiškėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 5 punkte, yra apmokestinamasis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, ir kad PVM grąžinimo laikotarpiu galioja to asmens nurodytas mokėtojo ar registravimo kodas.

2. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms kitų valstybių narių kompetentingoms insti-

tucijoms elektroninėmis priemonėmis perduoda informaciją, jų prašomą pagal Direktyvos 2008/9/EB 9 straipsnio 2 dalį. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms elektroninėmis priemonėmis praneša, ar jos norėtų pasinaudoti galimybe pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktų Direktyvos 2008/9/EB 11 straipsnyje nurodytą veiklos aprašymą pagal suderintus kodus.

Pirmoje pastraipoje nurodyti suderinti kodai nustatomi 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, remiantis 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1893/2006, nustatančiu statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ⁽¹⁾, nustatytu NACE klasifikatoriumi.

XIII SKYRIUS

SANTYKIAI SU KOMISIJA

49 straipsnis

1. Valstybės narės ir Komisija nagrinėja ir vertina, kaip veikia šiame reglamente numatytos administracinio bendradarbiavimo priemonės. Komisija kaupia valstybių narių patirtį, kad pagerintų šių priemonių veikimą.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai bet kokią turimą informaciją, susijusią su šio reglamento taikymu.

3. Šiam reglamentui įvertinti reikalingas statistinių duomenų sąrašas nustatomas 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Valstybės narės perduoda šiuos duomenis Komisijai, jei jos juos turi ir jei perdavimas nesukelia nepateisinamos administracinės naštos.

4. Norėdamos įvertinti šios administracinio bendradarbiavimo kovoje su teisėtu ir neteisėtu mokesčių vengimu sistemos veiksmingumą, valstybės narės gali perduoti Komisijai bet kokią kitą 1 straipsnyje nurodytą informaciją.

5. Komisija perduoda 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą informaciją kitoms suinteresuotoms valstybėms narėms.

6. Jei būtina, Komisija kiekvienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms teikia ne tik pagal kitas šio reglamento nuostatas reikalaujamą, bet ir bet kokią kitą informaciją, kuri galėtų joms padėti kovoti su sukčiavimu PVM, kai tik tokią informaciją gauna.

7. Valstybės narės prašymu Komisija gali teikti savo ekspertų nuomonę, techninę, logistinę, komunikacijos ar bet kokią kitą pagalbą, kad padėtų jai pasiekti šio reglamento tikslus.

⁽¹⁾ OL L 393, 2006 12 30, p. 1.

XIV SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

50 straipsnis

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija gauna informaciją iš trečiosios šalies, ta institucija gali perduoti informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurios gali būti suinteresuotos ją gauti, ir bet kuriuo atveju – visoms toms institucijoms, kurios prašo tos informacijos, jei tai leidžiama pagal pagalbos susitarimus su ta konkrečia trečiaja šalimi.

2. Kompetentingos institucijos, vadovaudamosi nacionalinėmis nuostatomis, reglamentuojančiomis asmens duomenų perdavimą trečiosioms šalims, gali perduoti pagal šį reglamentą gautą informaciją trečiajai šaliai, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) valstybės narės, iš kurios gauta informacija, kompetentinga institucija sutiko su tokiu perdavimu; ir
- b) atitinkama trečioji šalis įsipareigojo užtikrinti bendradarbiavimą, reikalingą sukaupti įrodymams, kuriais patvirtinamas sandorių, kurie manomai pažeidžia PVM teisės aktus, neteisėtumas.

XV SKYRIUS

INFORMACIJOS MAINŲ SĄLYGOS

51 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą perduodama informacija kiek įmanoma teikiama elektroniniu būdu, vadovaujantis priemonėmis, kurios turi būti nustatytos 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Tais atvejais, kai prašymas nėra visu mastu pateiktas per 1 dalyje minėtą elektroninę sistemą, institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama ir, bet kuriuo atveju, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo patvirtina jo gavimą elektroniniu būdu.

Tais atvejais, kai institucija gavo prašymą ar informaciją, kurie buvo skirti ne jai, ji nedelsdama ir, bet kuriuo atveju, ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo prašymo ar informacijos gavimo elektroniniu būdu nusiunčia pranešimą siuntėjui.

52 straipsnis

Pagalbos prašymai, įskaitant prašymus įteikti pranešimą, bei prie jų pridedami dokumentai gali būti parengiami bet kokia kalba, dėl kurios susitaria institucija, į kurią kreipiamasi ir besikreipiančioji institucija. Minėti prašymai gali būti išversti į tos valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, valstybinę kalbą ar vieną iš valstybinių kalbų tik tais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia motyvuotą tokio vertimo prašymą.

53 straipsnis

Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad veiktų tokios esančios ar naujos ryšių ir keitimosi informacija sistemos, kurios yra būtinos užtikrinti šiame reglamente nurodytą keitimąsi informacija. 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatomas susita-

rimas dėl paslaugų lygio, kuriuo užtikrinama tų ryšių ir keitimosi informacija sistemų veikimui užtikrinti Komisijos ir valstybių narių teiktinų paslaugų techninė kokybė ir kiekybė. Komisija atsakinga už visus CCN/CSI tinklo tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad valstybės narės galėtų keistis ta informacija. Valstybės narės atsakingos už visus savo sistemų tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad naudojantis CCN/CSI tinklu būtų galima keistis ta informacija.

Valstybės narės atsisako bet kokių prašymų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą, išskyrus, tam tikrais atvejais – ekspertams sumokėtą užmokestį.

54 straipsnis

1. Vienos valstybės narės institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia kitos valstybės narės besikreipiančiajai institucijai 1 straipsnyje nurodytą informaciją, jei:

- a) per tam tikrą laikotarpį besikreipiančiosios institucijos pateiktų informacijos prašymų kiekis ir pobūdis nesukelia tai institucijai, į kurią kreipiamasi, neproporcingos administracinės naštos;
- b) ta besikreipiančioji institucija išnaudojo įprastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkybėmis ji galėjo pasinaudoti, kad gautų prašomą informaciją, nesukeldama pavojaus, kad apsunkins pageidaujamo tikslo pasiekimą.

2. Šis reglamentas neįpareigoja atlikti tyrimų ar suteikti informacijos apie tam tikrus atvejus, jei valstybės narės, kuri turėtų suteikti informaciją, įstatymai ar administracinė praktika neleidžia valstybei narei atlikti tokių tyrimų arba rinkti tokios informacijos ar ja naudotis tos valstybės narės tikslams.

3. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informaciją, jei besikreipiančioji valstybė narė negali suteikti tokios informacijos dėl teisinių priežasčių. Komisija informuojama apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, atsisakymo motyvus.

4. Gali būti atsisakyta suteikti informaciją, jei dėl to būtų atskleista komercinė, pramoninė ar profesinė paslaptis, arba komercinis procesas, arba informacija, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.

5. 2, 3 ir 4 dalys jokių būdu negali būti aiškinamos taip, kad valstybės narės institucijai, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti pateikti informaciją apie apmokestinamą asmenį, identifikuoatą PVM tikslais valstybėje narėje, kurioje yra besikreipiančioji institucija, tik todėl, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, arba todėl, kad ji susijusi su nuosavybės teisėmis į juridinio asmens kapitalo dalį.

6. Institucija, į kurią kreipiamasi, informuoja besikreipiančiąją instituciją apie pagalbos prašymo atmetimo motyvus.

7. Mažiausia suma, dėl kurios galima pateikti pagalbos prašymą, gali būti priimta 58 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

55 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą bet kokia forma perduodama ar surinkta informacija, įskaitant informaciją, kurią pareigūnas galėjo gauti VII, VIII ir X skyriuose nurodytomis aplinkybėmis arba šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais, yra valstybės paslaptis. Jai suteikiama tokia apsauga, kokia suteikiama tokiai pačiai informacijai tiek pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinę teisę, tiek ir pagal Sąjungos institucijoms taikomas atitinkamas nuostatas. Tokia informacija gali būti naudojama tik šiame reglamente numatytais aplinkybėmis.

Tokia informacija gali būti naudojama apmokestinimo bazei nustatyti, arba mokesčiams surinkti ar atlikti mokesčių administracinę kontrolę, kad būtų galima nustatyti apmokestinimo bazę.

Ši informacija taip pat gali būti naudojama apskaičiuojant kitas rinkliavas, muitus ir mokesčius, kuriems taikomas 2008 m. gegužės 26 d. Tarybos direktyvos 2008/55/EB dėl savitarpio pagalbos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis⁽¹⁾, 2 straipsnis.

Be to, ši informacija gali būti naudojama teismo proceso metu, kai vyksta ginčas dėl baudų, skirtų už mokesčių įstatymų pažeidimus, nepažeidžiant bendrųjų taisyklių ir teisės aktų nuostatų, taikomų atsakovų ir liudytojų teisėms tokiaame procese.

2. Komisijos saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su šia informacija tik tiek, kiek to reikia CCN/CSI tinklui prižiūrėti, palaikyti ir tobulinti.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, informaciją teikiančios valstybės narės kompetentinga institucija leidžia besikreipiančiosios institucijos valstybei narei naudotis šia informacija kitiems tikslams, jei pagal institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teisės aktus informaciją galima naudoti tokiems tikslams.

4. Jei besikreipiančioji institucija mano, kad iš institucijos, į kurią kreipiamasi, gauta informacija gali būti naudinga trečiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji gali perduoti informaciją šiai institucijai. Apie tai ji iš anksto praneša institucijai, į kurią kreipiamasi. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali reikalauti, kad informacija trečiajai šaliai būtų perduodama tik su jos išankstiniu sutikimu.

5. Pagal šį reglamentą kaupiamai informacijai ir keitimuisi ja taikomos Direktyvos 95/46/EB įgyvendinimo nuostatos. Tačiau, siekdamas tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybės narės apriboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 ir 21 straipsniuose nustatytų teisių ir pareigų apimtį, kiek to reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

56 straipsnis

Pagal šį reglamentą institucijos, į kurią kreipiamasi, darbuotojų gautos ir besikreipiančiajai institucijai perduotos ataskaitos, pranešimai ir bet kokie kiti dokumentai arba patvirtintos tikros jų kopijos ar išrašai iš jų besikreipiančiosios institucijos valstybės

narės kompetentingų įstaigų gali būti laikomi įrodymais tokiu pačiu pagrindu kaip ir tokie patys dokumentai, kuriuos pateikė kita tos šalies institucija.

57 straipsnis

1. Taikydamos šį reglamentą, valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad:

- a) užtikrintų veiksmingą vidinį kompetentingų institucijų koordinavimą;
- b) nustatytų tiesioginį tokiam koordinavimui įgaliotų institucijų bendradarbiavimą;
- c) užtikrintų šiame reglamente numatytų informacijos mainų priemonių sklandų veikimą.

2. Komisija kuo greičiau perduoda kiekvienai valstybei narei bet kokią gautą informaciją, kurią ji gali suteikti.

XVI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis

1. Komisijai padeda Administracinio bendradarbiavimo nuolatinis komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

59 straipsnis

1. Komisija ne vėliau kaip 2013 m. lapkričio 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą, o vėliau ją teikia kas penkerius metus.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šio reglamento taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

60 straipsnis

1. Šis reglamentas nepažeidžia bet kokių platesnių pareigų vykdymo tarpusavio pagalbos srityje, kylančių iš kitų teisės aktų, įskaitant dvišalius ar daugišalius susitarimus.

2. Jei valstybės narės sudaro dvišalius susitarimus dėl dalykų, kuriems taikomas šis reglamentas, visų pirma pagal 11 straipsnį, ir jei šie susitarimai skirti ne atskiriems atvejams aptarti, jos nedelsdamos praneša apie tai Komisijai. Komisija praneša apie tai kitoms valstybėms narėms.

61 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003 panaikinamas nuo 2012 m. sausio 1 d. Tačiau to reglamento 2 straipsnio 1 dalis galioja tol, kol Komisija paskelbia šio reglamento 3 straipsnyje nurodytų kompetentingų institucijų sąrašą.

⁽¹⁾ OL L 150, 2008 6 10, p. 28.

To reglamento V skyrius, išskyrus 27 straipsnio 4 dalį, toliau taikomas iki 2012 m. gruodžio 31 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

62 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2012 m. sausio 1 d.

Tačiau 33–37 straipsniai taikomi nuo 2010 m. lapkričio 1 d.;

V skyrius, išskyrus 22 ir 23 straipsnius, taikomas nuo 2013 m. sausio 1 d.;

— 38–42 straipsniai taikomi nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d.,

— 43–47 straipsniai taikomi nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge 2010 m. spalio 7 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. VANACKERE

I PRIEDAS

Tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, kurioms taikomos 7 straipsnio 3 ir 4 dalys, sąrašas:

1. Nuotolinė prekyba (Direktyvos 2006/112/EB 33 ir 34 straipsniai);
2. Su nekilnojamoju turtu susijusios paslaugos (Direktyvos 2006/112/EB 47 straipsnis);
3. Telekomunikacijos paslaugos, transliavimo paslaugos ir elektroniniu būdu teikiamos paslaugos (Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnis);
4. Transporto priemonių nuoma neapmokestinamajam asmeniui, išskyrus trumpalaikę nuomą (Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnis).

*II PRIEDAS***Panaikintas reglamentas su vėlesniais pakeitimais**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1798/2003	OL L 264, 2003 10 15, p. 1.
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 885/2004	OL L 168, 2004 5 1, p. 1.
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1791/2006	OL L 363, 2006 12 20, p. 1.
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 143/2008	OL L 44, 2008 2 20, p. 1.
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 37/2009	OL L 14, 2009 1 20, p. 1.

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos	1 straipsnio 1 dalies pirma ir antra pastraipos
1 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—
1 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa	1 straipsnio 4 dalis
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 1 dalies 1 punktas	3 straipsnis
2 straipsnio 2 dalies 2 punktas	2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies 3 punktas	2 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 1 dalies 4 punktas	2 straipsnio 1 dalies c punktas
2 straipsnio 1 dalies 5 punktas	2 straipsnio 1 dalies d punktas
2 straipsnio 1 dalies 6 punktas	2 straipsnio 1 dalies e punktas
2 straipsnio 1 dalies 7 punktas	2 straipsnio 1 dalies f punktas
2 straipsnio 1 dalies 8 punktas	2 straipsnio 1 dalies g punktas
2 straipsnio 1 dalies 9 punktas	2 straipsnio 1 dalies h punktas
2 straipsnio 1 dalies 10 punktas	2 straipsnio 1 dalies i punktas
2 straipsnio 1 dalies 11 punktas	2 straipsnio 1 dalies j punktas
2 straipsnio 1 dalies 12 punktas	2 straipsnio 1 dalies k punktas
2 straipsnio 1 dalies 13 punktas	2 straipsnio 1 dalies l punktas
2 straipsnio 1 dalies 14 punktas	—
2 straipsnio 1 dalies 15 punktas	2 straipsnio 1 dalies m punktas
2 straipsnio 1 dalies 16 punktas	2 straipsnio 1 dalies n punktas
2 straipsnio 1 dalies 17 punktas	—
2 straipsnio 1 dalies 18 punktas	2 straipsnio 1 dalies p punktas
2 straipsnio 1 dalies 19 punktas	2 straipsnio 1 dalies q punktas
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 dalis	—
3 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 6 dalis	5 straipsnis
3 straipsnio 7 dalis	6 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003	Šis reglamentas
4 straipsnis	—
5 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 7 straipsnio 3 dalis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 7 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 4 dalis	7 straipsnio 5 dalis
6 straipsnis	8 straipsnis
7 straipsnis	9 straipsnis
8 straipsnis	10 straipsnis
9 straipsnis	11 straipsnis
10 straipsnis	12 straipsnis
11 straipsnis	28 straipsnis
12 straipsnis	29 straipsnis
13 straipsnis	30 straipsnis
14 straipsnis	25 straipsnis
15 straipsnis	26 straipsnis
16 straipsnis	27 straipsnis
17 straipsnio pirma pastraipa	13 straipsnio 1 dalis
17 straipsnio antra pastraipa	14 straipsnio 2 dalis
18 straipsnis	14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
19 straipsnis	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	14 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
22 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	17 straipsnio 1 dalies a punktas
22 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	18 straipsnis
22 straipsnio 2 dalis	19 straipsnis
23 straipsnio pirma pastraipa	21 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
23 straipsnio antra pastraipa	21 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
24 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas	21 straipsnio 2 dalies c punktas
24 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktas	21 straipsnio 2 dalies d punktas
24 straipsnio antra pastraipa	21 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
25 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 2 dalis	20 straipsnio 2 dalis
25 straipsnio 3 dalis	—

Reglamentas (EB) Nr. 1798/2003	Šis reglamentas
26 straipsnis	24 straipsnio pirma pastraipa
27 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalies b punktas
27 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 1 dalies b punktas ir 21 straipsnio 1 dalis
27 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 1 dalies b punktas ir 21 straipsnio 1 dalis
27 straipsnio 4 dalis	31 straipsnis
27 straipsnio 5 dalis	24 straipsnis
28 straipsnis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 38 straipsnis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 43 straipsnis
29 straipsnis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 39 straipsnis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 44 straipsnis
30 straipsnis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 40 straipsnis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 45 straipsnis
31 straipsnis	17 straipsnio 1 dalies d punktas
32 straipsnis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 41 straipsnis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 46 straipsnis
33 straipsnis	Iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 42 straipsnis Nuo 2015 m. sausio 1 d. – 47 straipsnis
34 straipsnis	—
34a straipsnis	48 straipsnis
35 straipsnis	49 straipsnis
36 straipsnis	50 straipsnis
37 straipsnis	51 straipsnio 1 dalis
38 straipsnis	52 straipsnis
39 straipsnis	53 straipsnis
40 straipsnis	54 straipsnis
41 straipsnis	55 straipsnis
42 straipsnis	56 straipsnis
43 straipsnis	57 straipsnis
44 straipsnis	58 straipsnis
45 straipsnis	59 straipsnis
46 straipsnis	60 straipsnis
47 straipsnis	61 straipsnis
48 straipsnis	62 straipsnis